

عنوان مقاله:

جایگاه معماری سبز و حفظ انرژی در بهسازی بافتهای تاریخی

محل انتشار:

اولین همایش ملی ساختمان پایدار و انرژی (چالش ها، ضرورت ها و راهکارها) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

الهام زادباقرصیقلانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

محمد بهاروند - استادیار، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

پایداری و ح صول به آن از طریق معماری سبز از دغدغههای معماران متعهد امروزی است. در شرایطی که هنگام طراحی یک بنا و یا نوسازی یک بافت قدیمی عمده توجهات به مدت زمان اتمام پروژه و نمای ظاهری آن معطوف میشود، شاخصهای پایداری شرایط بهرهبرداری از بنا در طول عمر آن و تاثیر بلندمدت زیست محیطی را در نظر میگیرند. این مقاله با هدف شناخت و بررسی تحقیقات پی شین در حوزه م صرف انرژی در بافتهای تاریخی صورت گرفته و نتایج و دستاوردهای مطالعات مذکور به بحث و بررسی گذاشته شده است. نتایج نشان میدهند با توجه به شاخصهای پایداری، معماری بومی و بافتهای قدیمی موجود به این شاخصها نزدیک هستند و ورود تکنولوژیهای مدرن در صنعت ساخت و ساز علاوه بر فراهم نمودن شرایط آسایش ساکنین و بهرهبرداران، م صرف انرژی را چنان افزایش داده که عملا تفاوتی بین بافتهای جدید و قدیمی از این منظر دیده نمی شود. لذا با در نظر گرفتن پارامترهای قابل تکرار معماری بومی میتوان نسبت به انجام مداخلاتی که بدون حذف عوامل موثر در شاخصها منجر به افزایش کارایی بناها شود اقدام نمود. بنابراین تلفیق تجربه معماران گذشته با تکنولوژیهای روز، دستیابی به بناها و بافتهایی مطابق با اصول معماری سبز و پایدار را ممکن میسازد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری سبز، بافت تاریخی، بافت فرسوده، انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/899819>

